

[Brusvang.]

hvor jeg kan erklære mig enig, så jeg vil gerne benytte lejligheden. Jeg beklager også, at vi skal have denne debat på dette sene tidspunkt. Jeg er enig med hr. Knud Jespersen i, at en så alvorlig debat bør man søge at afvikle på et tidspunkt, hvor befolkningen har lejlighed til at følge den, og det har man altså ikke rigtig på dette tidspunkt. Og i øvrigt bør man også have en sådan debat på et tidspunkt, hvor også medlemmerne her måske er noget mere udhvilede.

Men all right, jeg accepterer de særlige ønsker, der ligger bag ved at få afgifter hurtigt afviklet og besluttet. Men når jeg så i B.T. i dag, at man udlagde de ønsker, vi havde fremsat fra centrum-demokraternes side om at få placeret debatten sådan, at folk kunne følge med og vi selv var friske, sådan at målet blot var, at folk skulle have lejlighed til at hamstre noget mere, så må jeg sige, at det selvfølgelig er en total misforståelse.

På mit partis vegne, centrum-demokraterne, har jeg følgende afsluttende bemærkninger til det forlig, der er indgået. Centrumdemokraterne har sagt ja og siger ja til dette forlig. Vi gør det gerne, vi mener, det er nødvendigt, at vi påtager os et ansvar, et medansvar for en hel del, der er meget ubehageligt, men nødvendigt. Der var ved de fleste af disse afstemninger 91 stemmer bagved. Det vil sige, at der kun var nogle ganske få stemmers flertal. Det vil altså sige, at selv om det var afgørende vigtigt, at de konservative kom til i sidste stund, så er det altså også af betydning, at et parti som CD har lagt sine 4 stemmer til.

Jeg vil gerne her til hr. Poul Hartling gøre en lille bemærkning. Jeg lagde mærke til, at hr. Poul Hartling ligesom visse af de store blade, i dag sagde og gentog, hvad disse blade har sagt, at de små partier nok ikke har haft meget at pille ved i det udspil eller det oplæg, der kom fra regeringen; det har på helt afgørende vis været regeringens synspunkter og regeringens formulering. Jeg tror, enhver er klar over, at når man har nogle små partier og så et stort parti med 55 mandater, så skal der da ikke være nogen tvivl om, at disse 55 mandater selvfølgelig har haft en helt afgørende indflydelse. Men

man skal nu ikke helt underkende det, der er opnået også af de små partier.

Jeg er enig med statsministeren, når han forleden dag i en let bebrejdende form sagde til mig her fra talerstolen, at nu er det ikke meningen, efter at vi har fået et forlig, at forligsparterne skal stå og trævle alting op og stå og veje over for hinanden, at det sagde jeg, og det sagde de andre, og det fik vi, og det fik vi ikke. Det er jeg enig i, men på den anden side må det også kunne dokumenteres, når nu den påstand gentages igen og igen, at de små partier bogstavelig talt bare blev puttet ned i en sæk, og så blev der lukket af, at de små partier har ydet en aktiv medvirken, og deres medvirken har sat sit præg på det resultat, vi står for.

Da vi åbnede disse forhandlinger, havde vi fra centrum-demokraterne ikke 127 forskellige forslag eller 127 forskellige krav. Det ville jo være helt urealistisk at komme med noget sådant, når man har 4 mandater bag sig. Vi sagde: der er visse ting, vi står for, og som vi står ufravigeligt for, og det må I forstå, hvis I vil have os med. Derfor sagde vi til statsministeren lige fra starten: det kan ikke nytte noget, at I vil benytte denne lejlighed til at lave et ØD med et indgreb over for virksomhedsledelser og med oprettelse af centrale fonds osv. Det er heller ikke sket. Vi sagde også til statsministeren: vi har godt set visse ideer, der har været fremme, om en yderligere parcelhusbeskatning, en yderligere beskatning af landbrugsjendomme. Vi tror ikke, det er rigtigt, dér kan vi ikke være med.

Vi sagde også til statsministeren, da vi åbnede: all right, måske de dyre biler kan tage noget mere, for de mennesker, der køber dem, betaler dem jo ofte ikke selv, i hvert tilfælde ikke af egen lomme. Derimod kunne vi ikke acceptere, at familiebilen, bilen op til 50.000 kr., blev endnu dyrere. Det er heller ikke sket. Vi lagde også vægt på, at det løfte, vi i sin tid gav tjenestemændene om en taktregulering, blev holdt, det måtte ikke gøres indholdsløst. Vi lagde afgørende vægt på, at septemberforligets bestemmelser om en skattelettelse skulle overholdes, således at det blev ens for alle, og det blev det.

Det var det udgangspunkt, vi havde, og vi kan ikke se rettere, end at disse syns-